

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quinam sub Antonino, Romanorum & Alexandrinorum episcopi fuerint, &
de eiusdem temporum Haeresiarchis. Cap. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII HISTORIAE

nis (sicut postulauimus) mandes ex æquitate fieri. Illud tamen non tam postulauimus, quòd ab Adriano præceptū sit, quā quod pro certo intelligimus, illud ipsum quod a nobis postulatū est, iustum æquūq; existere. Ac quò certius cognoscas, hoc nos verè commemorare, epistolæ Adriani exemplar subiūximus: Quod quidē ita se habet.

Epistola Adriani, ne quis Christianorum, indicta causa pellatur.

CAP. IX.

*Adriani
epistola
pro Christi-
anis.*

MInutio Fundano S. Epistolam à Serennio Granniano viro præstantissimo, in cuius locum tu ipse surrogatus es, scriptam accepi. Atque mihi sanè videtur res causaq; non sine accurata inquisitione prætermitterèda: ne tum homines Christiani magnopere conturbentur, tum calumniatoribus, sceleris in eos admittèdi facultas præbeat. Quod si homines prouinciales, pro sua postulatione, quicq; verè ac manifesto afferre affirmareq; contra Christianos poterunt, quò pro tribunali, iusto iudicio conuincantur, eo se solum conuertant, eò spectent. Verum vt multitudinis solum petitionibus clamoribusq; morte mulctentur, nullo modo permitto. Imò vero multo magis par est, si quis cuiquā crimen velit intendere, vt tu de illo diligenter decernas: & si à quoquā Christiani homines in iudicium vocètur, ostendanturq; aliquid contra leges designasse, tu ita prout criminis ratio, & modus, postulat decidas statuasq;. At meherculè, si quispiam quò eos calumnetur, istud tentauerit, tu eiusmodi hominem, pro nequitia & crudelitate seuerè coarguito: atq; adeò, sedulò prospicito, vt debitas pœnas luat. Hæc de Adriani epistolæ exemplari.

Quinam sub Antonino, Romanorum & Alexandrinorum episcopi fuerint, & de eiusdem temporum Hæresiarchis.

CAP. X.

Postquā Adrianus, vigesimo primo anno imperij sui, vitam naturæ debitam reddiderat, Antoninus cognomèto Pius Reip. Romanæ gubernacula suscipit. Delesphoro vero, primo huius imperij anno, vndecimo autem sui ministerij completo, ex hac luce migrante, Hygino Pontificatus ecclesiæ Romanæ sorte obuenit. Verum

rŭ Irenæus narrat Telesphorum martyrio mortem suam
 illustrē effecisse: ostenditque eo tempore, quo Hyginus,
 quem dixi Pontificatum ecclesiæ Romanæ gerebat, non
 modo Valētinū proprię cuiusdā sectæ errorisq; authorē,
 verū etiā Cerdonē principē peruersæ opinionis, quā tue-
 batur Marcio, cœpisse Romæ cognitū esse. Ita enim scri-
 bit. Valentinus Hygino Pontificatū administrante, Ro-
 mā venit: viguit sub Pio, & ad Anicetū vsq; permanfit,
 Cerdo qui Marcionē anteibat atate, itidem sub Hygino
 (qui nonus erat Pontifex, ad ecclesiā venit, suum errorē
 apertē cōfiteatur: Sicq; vitam instituit. Interdū clam & ex
 occulto docet, interdū denuō agnoscit errorē: nonnunq;
 de doctrinę suę institutis palam coarguitur, refutaturq;
 atq; adeō ex fratrum cœtu frequentiaq; excluditur. Ista
 in tertio libro contra hæreses cōmemorat. In primō autē
 de eodē rursus Cerdone, hæc quæ sequūtur narrat. Cre-
 do quidā, ab his, qui erāt Simonis emuli imitatoresq;, oc-
 casionē arripiens Hygino Romanā ecclesiā regente, qui
 ab Apostolorū tēpore nonus erat Pontifex, Romā cōmi-
 grauit: docuitq; Deū à lege & prophetis prædicatū, non
 esse patrē domini nostri Iesu Christi. Illū enim cognitū,
 hunc autē obscurū & ignotū, illū iustū & seuerū, hūc bo-
 nū & benignū fuisse. Marcio itē Ponticus huic succedēs,
 impudenter quidem & perfriſta fronte iactans conuitia,
 eiusdē erroris doctrinā mirē amplificauit. Idē porrō Ire-
 nęus Valentini de materia profundū & immensum antrū
 erroris, qui erat in tam multiplices & tortuosas formas
 diuisus, acutissima mentis acie tanq; effodiens in lucēq;
 educens, occultam eius perniciē, & instar serpētis se in-
 ter latebras occultantis, in intimis recessibus abdita de-
 nudauit. Aliū quendā præterea nomine Marcum magicæ
 nequitie peritissimū, eisdem temporibus, emerſisse com-
 memorat. Profanos præterea impiosq; istorū trium ritus,
 ceremonias, & scelestā mysteria, quibus homines, qui se
 ad eorū sectā conferunt, inſtantur, apertē docet his ver-
 bis. Nonnulli ex illis genialem thalamum apparāt, & in-
 uocationibus quibusdam nefandis abdita mysteria, in
 eos exequentur, quos ad suum errorem admittunt,
 & illud quod ab illis fit, spirituales esse nuptias ad
 simi-

Iren. 3. li.
cap. 4.

Iren. li. 1
cap. 28.

EVSEBII HISTORIAE

similitudinem connubiorum, quæ in cælis contrahuntur, prædicant: Alii autem eos deducunt ad aquas, & inter baptizandû ita fieri solent. In nomine ignoti rerum vniuersarum parentis, & veritatis omnium procreatricis, & illius, qui è cælo in Iesum delapsus est. Alij vero nomina proferunt Hebraica, quò initiatos maiore admiratione afficiât. Quinetiam Hygino post quartum Pontificatus sui annum decedente è vita, Pius Romanæ ecclesiæ procurationem obtinet: Apud Alexandriam vbi Eumenes decem & tres annos integros administrationis suæ compleuerat, Marcus pastor & Episcopus declaratur: qui decem annos eo munere perfunctus, mortem obit, & Celadion Alexandrinæ ecclesiæ suscipit gubernationem. In vrbe Roma, Pio ad decimum quintû Pontificatus sui annum mortem oppetente, Anicetus illius ecclesiæ ministerio præficitur. Cuius temporibus, Hegesippus, se Romam contulisse narrat: ibidèq; vsq; eo mansisse, quoad Eleutherus Põtifex crearetur. Quibus quidè temporibus, Iustinus philosophi habitu, tum verbû Dei prædicando, tum scriptis pro fide acriter concertando, magna famæ celebritate enituit. Qui in libro, quem contra Marcionem scripserit, memorat eo ipso tẽpore, quo eum librum contexit, vitam Marcioni suppetisse. Ita enim loquitur: Marcion quidam Ponticus, qui adhuc superstes est, illos, qui eius obsequuntur sententiæ, alium quendam nominare maiorem Deum, quam mundi opificem docet: atq; etiam dæmonum ope adiutus, permultos ex vniuerso hominum genere inducit, vt loquantur blasphemias, & Deum vniuersi fabricatorem, Christi patrem esse pernegent: aliumq; quendam præter istum, tanquam longe potentiozem, mundum istum condidisse asserant. Atque omnes certè, qui ex istorum schola profecti sunt, Christiani, vt diximus, nuncupantur, idq; eo modo, quo philosophorû sectæ & decreta: quæ quidem tametsi minimè sint communia, illis tamen commune philosophiæ nomen semper tributum est. Iis etiam adiungit. Contra omnes hæreses, quæ antehac inter homines vagatæ sunt, est opus à nobis editum: quod quidem, si videtur, vobis perlegendum trademus.

De lu.